

2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia decyzji i naruszenia zasady legalności w odniesieniu do stwierdzeń Komisji dotyczących naruszenia obowiązku ekstrapolacji.

Zdaniem skarżącej Komisja błędnie stwierdziła, że w Republice Słowenii działki rolne, które zostały wybrane w trakcie kontroli, zostały wybrane wyłącznie w sposób przypadkowy i tylko w zakresie wynoszącym co najmniej 50 %, że metoda selekcji GERK nie jest wystarczająco reprezentatywna i wiarygodna, jak wymaga tego rozporządzenie nr 1122/2009, oraz że naruszony został obowiązek ekstrapolacji w rozumieniu motywu 44 wspomnianego rozporządzenia.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009, jak również zasady wzajemnej zgodności przewidzianej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008 (Dz.U. L 141, s. 18).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Biogaran przeciwko Komisji

(Sprawa T-677/14)

(2014/C 395/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Biogaran (Colombes, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. Reymond)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1, 7 i 8 decyzji Komisji C(2014) 4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 101 i art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [AT.39612-Perindopril (SERVIER)] w zakresie, w jakim dotyczą one spółki Biogaran;
- posiłkowo, skorzystanie z nieograniczonego prawa orzekania w celu znacznego obniżenia kwoty grzywny nałożonej na spółkę Biogaran w art. 7 wskazanej decyzji;
- przyznanie spółce Biogaran korzyści wynikających z ewentualnego stwierdzenia nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2014)4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. w ramach skarg wniesionych przez spółki Servier S.A.S., Les Laboratoires Servier i Servier Laboratories Limited oraz wyciągnięcie stąd wszelkich konsekwencji w ramach nieograniczonego prawa orzekania;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w zaskarżonej decyzji, polegającego na tym, że w akcie tym nie wykazano, jakoby strona skarżąca uczestniczyła w jakimkolwiek naruszeniu reguł konkurencji.

Strona skarżąca utrzymuje, że osobiście nie podjęła żadnych działań wymierzonych przeciwko konkurencji i że nie można przypisać jej odpowiedzialności w związku z ugodą w dziedzinie patentów zawartą przez jej spółkę dominującą, której to ugodzie nie była ona stroną i której treści nie znała.

2. Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia faktów polegającego na tym, że w zaskarżonej decyzji błędnie przyjęto, iż umowa w przedmiocie licencji i dostawy, którą strona skarżąca zawarła ze spółką Niche służyła jako dodatkowy bodziec zachęcający tę drugą spółkę do zawarcia ugody w dziedzinie patentów ze spółką dominującą strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia prawa poprzez nałożenie grzywny na stronę skarżącą pomimo okoliczności, że zarzucone jej naruszenie miało charakter nowego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-686/14)

(2014/C 395/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Galluzzo, avvocato dello Stato, i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności – w części będącej przedmiotem niniejszej skargi – decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 9 lipca 2014 r. nr C(2014) 4479, notyfikowanej w dniu 10 lipca 2014 r., która wyłącza z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w części odnoszącej się do Włoch;
- stwierdzenie nieważności ryczałtowej korekty finansowej odnoszącej się do pomocy na przetwórstwo pomidorów za rok budżetowy 2009 w łącznej wysokości 1 399 293,78 EUR;
- stwierdzenie nieważności jednorazowej korekty z powodu nieprawidłowości polegającej na „brak[u] informacji o działaniach podjętych w celu odzyskania środków” w łącznej wysokości 2 362 005,73 EUR;
- stwierdzenie nieważności jednorazowej korekty z powodu nieprawidłowości polegającej na „brak[u] sprawozdawczości w załączniku III” w łącznej wysokości 1 460 976,88 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych (art. 253 WE) w postaci braku uzasadnienia oraz naruszenia zasady proporcjonalności.